

Marković i Haračić: Crnogorska publika ima istančan ukus za klasičnu muziku

 cdm.me/kultura/markovic-i-haracic-crnogorska-publika-ima-istancan-ukus-za-klasicnu-muziku

Crnogorska publika ima istančan ukus za klasičnu muziku i zna da prepozna kvalitet, a za uspješno izvođenje kamerne muzike potrebna je kompaktnost zajedničkog zvuka, što iziskuje drugačiji način sviranja i slušanja koncepcije djela.

To su, u razgovoru sa PR Centar, ocijenili članovi kamernog duaa – **pianistkinja Sonja Marković i violončelista Isak Haračić**, koji u tom sastavu nastupaju od 2019. godine, nakon održanog koncerta u Kamernoj sali Muzičkog centra Crne Gore.

Na repertoaru su se našla djela srpskog kompozitora Miloja Milojevića– *Legenda o Jefimiji*, Svita za violončelo i klavir francuskog kompozitora Kamija Sen-Sansa, *Varijacije na Rosinijevu temu* – Bohuslava Martinua i Sonata za violončelo i klavir broj 2 ruskog kompozitora Nikolaja Mjaskovskog.

Marković, koja je doktorandkinja na studijama kamerne muzike na Fakultetu muzičke umjetnosti u Beogradu i dobitnica preko 40 republičkih i međunarodnih priznanja, kazala je da je crnogorska publiku ažurna i da zna da prepozna kvalitet.

„To je publika koja je obrazovana što se tiče muzike i ima istančan ukus. Mislim da ne postoji način da dođu dva puta na isti koncert“, rekla je Marković.

Govoreći o vještinama koje su potrebne za izvođenje kamerne muzike, Marković je kazala da se one u velikoj mjeri razlikuju od onih za solističko izvođenje.

„Potrebna je kompaktnost zajedničkog zvuka, a to iziskuje drugačiji način sviranja i slušanja i koncepcije djela da bi bilo uspješno“, pojasnila je Marković.

Kazala je da od 2019. godine nastupa sa Haračićem, a kad su trebali da imaju prvi zajednički koncert u Sarajevu, otkazan je zbog pandemije.

„Nemogućnost da se organizuju koncerti u vrijeme korone nas je natjerala da još više radimo na sebi i da se još više zbližimo. Počeli smo da snimamo program koji smo svirali za razne online audicije i takmičenja. Iza sebe imamo već deset takmičenja na kojima smo pobijedili širom Evrope. Shvatili smo da to jeste naš senzibilitet i da možemo da nastavimo zajedno“, navela je Marković.

Istakla je da publika koja ih sluša na koncertima ima utisak da sarađuju više od deset godina.

„Trudimo se da uradimo dio koji je do nas samih i dovedemo ga do perfekcije i kad dođemo na probu, a to bude dva ili tri dana prije koncerta, da ne vodimo računa o tehničkim stvarima nego da napravimo muziku zajedno i to je za nas, s obzirom na iskustvo koje imamo, dovoljno vremena“, pojasnila je Marković.

Haračić, koji jevođa grupe violončela u Sarajevskoj filharmoniji i član međunarodnog Orkestra bez granica (No Borders Orchestra), kazao je da se prilikom osmisljavanja programa za koncerete vode time da sviraju kompozicije koje nisu dio standardnog repertoara.

„Volimo da sviramo sve. Vodimo se time da li će publici biti zanimljivo i primamljivo i da dođu na koncert zbog programa. Samo umjetnički kvalitet i zanimljivost, to nam je prioritet“, rekao je Haračić.

Upitan da li više preferira da kamerno ili orkestarsko izvođenje, Haračić je kazao da sve ima svoje čari.

„U orkestru ste dio velike grupe i treba da se uklopite i ne postoji moćnije muzike od orkestrarske muzike. Sa druge strane, u kamernoj muzici imate puno više individualnosti, slobode i kad su samo dvije osobe tu, onda je sve puno jednostavnije“, zaključio je Haračić.